

הייתי אז בן 5, גרנו באזור איראן, הגרמנים לא הגיעו לאזור שלנו אך הגיעו הרבה שמועות. היינו בפחד שהם יגיעו גם לאזור שלנו, אני זוכר ששמענו שהגרמנים התחילו להשתלט על כל מיני ערים וארצות והתחילו לאסוף יהודים. היה לנו שכן גוי מוסלמי והוא סיפר לנו שמגיעים גרמנים ולוקחים יהודים. הוא היה ידיד של המשפחה שלי. הוא היה קצת עני הגוי, וכדי שיהיו יחסים טובים איתו, אבא שלי היה נותן לו לפעמים שמן, סוכר. כך שמרנו על יחסים שקטים וטובים עם השכנים שהיו לנו. הוא אמר שהגרמנים אוספים יהודים מכל מיני מדינות ורוצים להרוג אותם, הוא אמר לאבא שלי "בגלל שהיית טוב איתי אם הגרמנים יגיעו לפה, אני אעזור לך", הוא רצה שאבא שלי ייתן לו את החנות ואת הכל כדי שלא ייקחו לנו אותם, הוא אמר שעדיף שהוא יחזיק הכל אצלו, את כל הכסף שהיה ברשותנו ואת החפצים. הוא אמר שהוא בעצמו יהרוג אותנו בלי שנסבול. ידענו שאי אפשר לבטוח בו, לא ידענו אם הוא אומר את האמת או משקר לנו. אבאב שלי כל הזמן פקח את העיניים ונזהר מכולם. היו פחדים שזה יקרה, שהגרמנים יגיעו לאזור שלנו ויוציאו אותנו מהבתים. אך הם לא הגיעו אלינו, כדי להגיע לאיראן היו צריכים לכבוש את רוסיה וזה היה קשה לגרמנים. רוסיה הייתה מעצמה וזה היה לא פשוט לכבוש אותה. תמיד ניסינו להתעדכן ולשמוע מה קורה עם היהודים, שמענו שפורצת מלחמה ושהורגים יהודים. אחרי המלחמה החלטנו לעלות לארץ ישראל, החליטו שזה המקום בשביל היהודים ולכן החלטנו גם אנחנו לעלות לשם.